

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

únor 2015

9. ročník / 2. číslo

„... mé oči viděly tvé spasení, které jsi připravil přede všemi národy – světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.“ (L 2,30-32)

Z listu svatého papeže Klementa I. Korint'anům

Čiňte pokání

Pohleďme na Kristovu krev a uvědomme si, jak je drahá jeho Otcí, neboť byla vylita pro naši spásu a přinesla milost pokání celému světu. Projděme všechna lidská pokolení a poznáme, že pokolení za pokolením dával Hospodin možnost pokání těm, kteří se chtěli k němu obrátit. Noe se stal hlasatelem pokání a ti, kdo ho uposlechli, byli zachráněni. Jonáš ohlásil zkázu obyvatelům Ninive; ti se káli ze svých hříchů a svými modlitbami Boha usmířili, a tak přestože nepatřili k Božímu lidu, dostalo se jim spásy.

O pokání mluvili skrze Ducha Svatého služebníci Boží milosti a sám Pán veškerenstva pravil o pokání dokonce s přísahou: Jako že jsem živ, praví Hospodin, nemám zalíbení v hříšnickově smrti, ale aby změnil své chování. A přidal výrok plný dobroty: Odvráťte se, dome izraelský, od své nepravosti. Řekni synům mého lidu: Budou-li vaše hříchy sahat od země až do nebe a budou-li červenější než purpur a černější než smuteční šat a vy se ke mně z celého srdce obrátíte a řeknete: Otče!, vyslyším vás jako svůj svatý lid.

Protože tedy chce, aby všichni jeho milovaní měli účast na pokání, pevně tak ustanovil svou všemohoucí vůlí.

Proto se podrobme jeho velebné a slavné vůli a padněme na kolena v prosbách o jeho slitování a laskavost a odevzdejme se jeho milosrdenství a upusťme od marného usilování a řevnivosti a závisti vedoucí k smrti.

Nuže, pokořme se, bratři, a odložme všecku domýšlivost a nadutost, pošestilost i hněvivost a číňme, co je psáno; neboť Duch Svatý praví: Ať se moudrý nechlubí svou moudrostí, ať se silný nechlubí svou silou, ať se boháč nechlubí svým bohatstvím. Kdo se chce chlubit, ať se chlubí v Pánu, ať ho hledá a jedná podle práva a spravedlnosti. A především buďme pamětlivi slov Pána Ježíše, která pronesl, když učil dobrotě a trpělivosti.

Neboť zajisté řekl: Buďte milosrdní, abyste došli milosrdenství; odpouštějte, aby bylo odpuštěno vám! Jak činíte, tak bude učiněno vám; jak dáváte, tak bude dáno vám; jak soudíte, tak budete souzeni; jak laskavi jste, takové laskavosti dojdete; jakou měrou měříte, takovou bude naměřeno vám.

Tímto příkázáním a těmito pokyny se v pokoře posilněme, abychom žili poslušni jeho svatých slov. Neboť svaté slovo praví: Na koho shlédnu? Jen na pokorného, tichého, plného úcty před mými slovy.

Poněvadž se nám tedy dostalo podílu na tolika velikých a slavných činech, směřujme usilovně k pokoji, jenž nám byl od počátku dán za cíl; neztrácejme z očí Otce a Stvořitele celého světa a držme se jeho velkolepých a nade vše bohatých darů pokoje a jeho dobrodiní!

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 11⁰⁰ – eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Čtvrtek 18⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Pátek 17⁰⁰ – eucharistická slavnost v Communii kolem stolu

Kalendárium

1. února 2015 od 17,00 se v katedrálním chrámu sv. Vavřince sejdeme k oslavě svátku Uvedení Páně do Chrámu (nebo-li Hromnice). Při této bohoslužbě se budou žehnat svíce.

17. února 2015 od 18,00 přijde do rotundy Nalezení sv. Kříže Dr. Jan Roskovec z Českobratrské církve evangelické, aby nám posloužil Božím slovem. Po bohoslužbě, tj. **19,00** se pak přesuneme do Communia, kde bude s našji našim ekumenickým hostem pokračovat beseda.

18. února 2015 od 18,00 je Popeleční středa a tak se v rotundě Nalezení sv. Kříže bude konat bohoslužba s udílením popelce.

20. února 2015 od 17,00 se v rotundě Nalezení sv. Kříže bude konat kající bohoslužba. Tento den se nebude konat bohoslužba kolem stolu v Communii.

Událo se

1. ledna 2015 od 15,00 se v katedrálním chrámě sv. Vavřince se konala slavnostní bohoslužba, při které jsme přivítali nový občanský rok a oslavili slavnost Matky Boží Panny Marie. Někteří z nás se pak ještě vydali na Pražský hrad, kde se v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha konala ekumenické setkání v duchu Taize modlitby. Slovem Božím posloužil bratr Alois z Taize, které kázal v češtině!

4. ledna 2015 od 17,00 se v katedrálním chrámě sv. Vavřince konala bohoslužba, při které se vybírala sbírka na pomoc syrským uprchlíkům. (Společně i se stejnou sbírkou z 26. prosince 2014 se celkem vybralo Kč 1.432,-). Farní rada se rozhodla k tuto částku zaokrouhlit na Kč 3.000,- z farní pokladny a celá tato částka byla již odeslána. Děkujeme za pomoc.

Kalendář farní obce

6. ledna 2015 od 18,00 se v rotundě Nalezení sv. Kříže konala bohoslužba s tříkrálovským žehnání vody, křídly a kadidla.

18. ledna 2015 od 18,00 se konala ekumenická bohoslužba v rámci Týdne za jednotu křesťanů u Metodistické církve v Ječné ulici. Na této bohoslužbě se sešli všichni představitelé církví v ČR a od Římskokatolické církve se zúčastnili Miroslav kardinál Vlk, Dominika kardinál Duka a biskup František Radkovský, který také posloužil Božím slovem.

Celý prosinec jsme navíc vybírali finanční prostředky jako příspěvek na léčebné prostředky pro Jana Tůmu (známý jako „Santa“). Společnými silami se nám podařilo vybrat něco málo přes Kč 2.000,-. Farní rada se opět rozhodla dorovnat tuto částku z farní pokladny do Kč 4.000,-. Děkujeme i za Honzu za Vaši pomoc!

Narozeniny v únoru slaví:

PhDr. Patricie Anzari, Erik Vojtěch Boldiš, Michaela Bridgid Bradley, Martin Dobeš, Miroslava Dušková, Klára Jirešová, Robert Kodym, Helena Konvalinová, Martina Kuhnová, Michal Martin Nádvorník, Vladimír Novák, Adam Ondráček, Iva Ondráčková, Iva Pletková, Kamila Spitzer, Stella Svobodová, Petr Tvrdek, Hana Vinšová.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

1.2. – 4. neděle v mezidobí

Dt 18,15-20

Ž 111

1K 8,1-13

Mk 1,21-28

Všichni poznávali rozdíl. Všichni poznali, že Ježíš je jiný než zákoníci. Neodříkával učené věty z Písma, ale vysvětloval je, učil o jejich významu a učil jako někdo, kdo jimi neopovrhne za jejich neznalost. Neměl potřebu se nad nimi povyšovat. Byl symbolem pokory. Proto některé jeho učení pobuřovalo.

Proto také jeho učení pobuřovalo zlého ducha v jednom z poslouchajících. Slova zákoníků mu nevalila. Byly to jen prázdné fráze bez hlubšího významu. Kázali chudému lidu, jak sloužit Bohu, ale sami byli jen karikaturou služebníka. Někdo takový nemohl ďábla dráždit, ale jeden spravedlivý byl pro ně trnem v oku. Ježíš měl nad zlem moc a zlo to vědělo. Výkřik posednutého bylo jen chabé kopání do prázdna.

Radujme se, protože i dnes máme možnost naslouchat tomuto spravedlivému a činit dle jeho příkazu. Tak jsme chráněni před zlem.

2.2. – Svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)

Mal 3,1-4

Ž 24

Žd 2,14-18

L 2,22-40

Jako kdyby nic kolem tohoto chlapce nemohlo projít bez povšimnutí. Kde se objeví, tam nastane nějaký rozruch. Jak při jeho narození. Chudé dívce se ve chlěvě narodí synek. Koho by to zajímalo? Ale najednou jsou tam mudrci z východu, pastýři z širokého okolí a všichni velebí Hospodina.

Nyní vedou Ježíše do chrámu dle Zákona. Dělají to, co dělali mnozí jini před nimi i po nich. Nic zvláštního. Jen provedou obětování dvou hrdliček nebo holoubat. Prostě tradice. A opět. Stařec se k nim vrhne, zvedne malého chlapce vzhůru a velebí Hospodina. Na to hned přistoupila stařena a také Hospodinu děkovala. Poklidné dny asi není to, co by si s tímto chlapcem mohli jeho rodiče užívat...

Ale co na plat. Ježíš je Boží Syn. Jeho příchod neměl být tichý a nenápadný. Jeho dny neměli proběhnout bez jakéhokoliv povšimnutí. Ježíš přišel, aby věci změnil, napravil a nás osvobodil. A to nejde udělat tak, aby to zároveň nezatrášlo životy nás všech.

8.2. – 5. neděle v mezidobí

Iz 40,21-31

Ž 147

1K 9,16-23

Mk 1,29-39

„Nemohu se chlubit tím, že kážu evangelium...,“ říká Pavel ve svém listě Korintským. Ostatně v jeho době si tím těžce koledovat a také se dokoledoval až do vězení a k smrti. Nebyla to žádná společenská prestiž seznamovat své okolí s životem a učením Ježíše Krista. On sám však dodává: „Nemohu jinak.“

I my dnes nemůžeme jinak. Ježíš vstoupil do našeho života a obrátil ho naruby stejně, jako obrátil život Pavlův. A tak nečekejme odměnu, protože už nám byla dána v podobě poznání a víry. Zdarma jsme dostali a zdarma také dávejme. Posílejme slova evangelia dál, ať se každé srdce může potěšit z toho, co bylo dáno i nám.

15.2. – 6. neděle v mezidobí

2Kr 5,1-14

Ž 30

1K 9,24-27

Mt 5,21-37

Když čtu slova, která pronáší Ježíš v tomto úryvku evangelia, tak si říkám, kdo z nás může být kdy bez viny. A kolik bezokých a bezrukých či beznohých lidí by se ve společnosti objevovalo. Kolik z nás by čekaly ohně pekelné. Vždyť kdo z nás někdy nezhrěšil v mysli. Kdo z nás někdy nepomyslel na něco ošklivého. Kdo z nás?

Skutečně jsme všichni již předem odsouzeni za naše hříchy v myšlenkách? Možná nás chtěl jen Pán upozornit na to, že náš Otec v nebesích není jen hodný tatínek, který nám všechno odpustí a nechá na sobě hříchy štípat. Ano, Bůh je milosrdný a odpustí nám, když proti němu hřešíme, ale ne když po každé chybě řekneme: „No co, zítra se z toho vyzpovídám a bude to v pohodě.“ Nebude to v pohodě. Nemůže být. Protože tímto způsobem posouváme hranici svému svědomí dál a dál k nemorálnosti.

Není možné nehřešit. Ale je možné skutečně zpytovat své svědomí a ne jen mávnout rukou. A než přistoupíme k Hospodinu se svou lítostí, prokažme svou lítost i tomu, komu jsme ublížili. Těžko se můžeme říct: „Odpusť mi, Pane.“, když sami nedokážeme odpustit či omluvu přijmout.

18.2. – Popeleční středa

Jl 2,1-2.12-17 (Iz 58,1-12)

Ž 51

2K 5,20b-6,10

Mt 6,1-6.16-21

Prý kdysi starý rabín radil svým žákům: "V jedné kapse noste napsanou větu "Jsi prach a popel" - a v druhé: "Kvůli tobě byl svět stvořen". Jedno i druhé je totiž pravda - ale jedno není pravda bez druhého. Poselství víry, založené na Bibli, je zvěst o paradoxní povaze lidské existence. Pravda o člověku, životě i Bohu má povahu paradoxu. Člověk skrze uvědomění si svého návratu v prach, se navrácí k životu.

Popel jako symbol pomíjivosti dává dnešnímu dni naprosto nezaměnitelný ráz: člověk není ničím větším než popelem a prachem. Zároveň ale žehnací modlitba nad popelem tváří v tvář pomíjivosti a smrti mluví o obnově a vzkříšení k novému životu. „Odpusť nám naše hříchy, obnov nás podle obrazu svého Syna a jeho vzkříšením nám daruj věčný život.“

Začíná doba, kdy víc než kdy jindy vnímáme, že Bůh je láska a odpuštění. A že my to odpuštění potřebujeme.

22.2. – 1. neděle postní

Gn 9,8-17

Ž 25

1P 3,18-22

Mk 1,9-15

Po svém křtu Ježíš odešel na čtyřicet dní do pouště, kde se postil a byl pokoušen. I my se nyní nacházíme na počátku čtyřiceti dnů postu. Na počátku čtyřicetidenní přípravy na zmrtvýchvstání Krista. Ovšem jak mají vypadat tyto dny. Mají být ve znamení utrpení, jako symbol utrpení Páně, když šel za nás umřít. Má to být čtyřicet dní jakéhokoliv nedostatku jako symbol toho, že i on nedostal napít, najíst a neošatili ho? Má to být čtyřicet dní trestů za hříchy každého jednotlivě, ale i celého společenství? Má to být čtyřicet dní ozvěn křiku: „Ukřížuj ho!“, protože umřel i za mne?

Nikoliv. Postní doba nemusí být nutně synonymem ke strádání, smutku a věčných zákazů. Postní doba nás má přiblížit zpátky k Boží lásce a asketismus není jedinou cestou, po které se můžeme vydat. Zkusme se na postní dobu podívat jako na období, které nám dává možnost se na chvíli zastavit a znovu se nadechnout.

24.2. – Svátek sv. Matěje

Sk 1,15-17.20-26

Ž 113

J 15,9-17

Po Jidášově zradě a sebevraždě zůstalo v apoštolském sboru jedno místo prázdné. Přesto ten počet dvanácti má nadále svůj symbolický význam - myslíme na dvanáct pokolení Izraele, která reprezentují plnost a univerzalitu. Proto se apoštolové po seslání Ducha svatého starají o to, aby byl tento počet doplněn. Aby bylo naprosto jasně ukázáno, že zrada a selhání člověka nesmí narušit Boží dílo, že Bůh si za nevěrného služebníka vždycky najde náhradu. Jidáš zradil a za svou zradu zaplatil, ale jeho čin zapadá do plánu spásy.

Apoštolové volí místo něj jednoho z okruhu svých blízkých spolupracovníků, a aby ještě víc vynikla Boží vůle před lidskými názory, užijí los. Po modlitbě je pak vylosován Matěj.

I my jsme vyvoleni, stejně jako Matěj, abychom šli a přinášeli trvalý užitek i tam, kde jiní zklamali a zradili. Když se podíváme na dějiny křesťanství, na všechna ta lidská selhání Božích dětí, vlastně jsme všichni náhradníci jako Matěj. A to je velká a odpovědná úloha.

Životopisy svatých

sv. Matěj, apoštol

Matěj byl dle tradice jedním ze 72 učedníků, kteří s Ježíšem chodili od křtu v Jordánu. Když však Jidáš Iškariotský zradil Ježíše a ukončil svůj život, bylo potřeba doplnit počet apoštolů opět do čísla dvanáct. A tak po Nanebevstoupení Páně předstoupil Šimon Petr před ostatní, kteří chodili s Ježíšem od křtu až po Nanebevstoupení a navrhl vybrat náhradníka, jak je psáno v Písmu: „Jeho pověření ať převezme jiný.“ (Ž 109,8).

Vybrali proto dva uchazeče – Josefa zvaného Barsabás a Matěje. Před další volbou se pomodlili slovy: „Ty, Pane, znáš srdce všech lidí: ukaž, koho z těch dvou sis vyvolil, aby převzal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš opustil a odešel tam, kam patří.“ (Sk 1,24-25).

Následně byl pak losem vybrán právě Matěj a tak byl připojen k jedenácti apoštolům. Po seslání Ducha svatého odešel Matěj hlásat radostnou zvěst do Palestiny. Svědčit o Kristově vzkříšení šel i dál, ale o dalších jeho krocích nemáme písemné zprávy. Musíme tak vycházet pouze z ústní tradice. Ta říká, že z Malé Asie pokračovala jeho cesta do Afriky. Působil v Núbii a v Etiopii (Habeši).

Podle sv. Jeronýma také zde zemřel mučednickou smrtí – byl stať sekerou. I když podle jiných pramenů se vrátil do rodné země, kde ho následně židé ukamenovali. Oba prameny se shodují se pouze v přibližném čase jeho smrti. Bylo to někdy kolem let 61 – 63 po Kr.

Ve 4. stol. pak biskup Agriculus přenesl jeho ostatky do Trevíru v Německu jako dar císařovny Heleny, ale na počátku druhého tisíciletí byly jeho ostatky vyzvednuty. Lebka se dostala do **chrámu S. Maria Maggiore v Římě**. Další ostatky z té doby se nacházejí v Padově. Tam byl pohřben i sv. Lukáš. Ovšem podle řeckých pramenů je sv. Matěj pohřben v římské pevnosti Gonio (Apsaros) v Gruzii.

Naše církev stejně jako například luterské církve slaví svátek sv. Matěje 24. února. Tak ho kdysi slavila i římskokatolická církev, ale od roku 1970 byl tento svátek přesunut na 14. května. Ve stejný den sv. Matěje slaví i anglikánská a episkopální církev. Ovšem na východě se sv. Matěj slaví až 9. srpna.

Životopisy svatých

Jistě znáte Matějskou pouť, která právě začíná 24. února v Praze na Výstavišti. Dříve se však tato pouť slavila skutečně jako církevní a to u kostela sv. Matěje nad šáreckým údolím. Tam je také původ této pouti. Ovšem vzhledem k posunutí svátku v liturgickém kalendáři se tam v současnosti slaví pouť v jiném termínu.

Sv. Matěj bývá na obrazech často zobrazován se sekyrou, knihou či svítky, kopím či kameny. Je to patron stavebních řemeslníků, řezníků, cukrářů, kovářů, krejčích, mládeže a to zejména v souvislosti začátku školního roku. Bývá také vyzván proti manželské neplodnosti, při černém kašli a neštovicím.

Klement Alexandrijský, teolog a církevní spisovatel z 2. – 3. století uvádí ve svém díle Stromata tyto tři Matějovy výroky:

„Obdivuj časné věci tak, aby v nich objevil Boží velikost.“

„Duši vychováváme ve víře a v poznání tím, že bojujeme proti tělu, tvrdě s ním zacházíme a nedovolujeme mu žádný hříšný požitek.“

„Když hřeší soused vyvoleného, tehdy mívá hřích i vyvolený. Neboť kdyby se choval, jak učí Slovo, i jeho soused by se styděl hříšně žít!“

Farní vyúčtování za měsíc leden 2015

Příjmy:

sbírky: 4 178,-
příspěvky: 11 820,-

CELKEM: 15 998,-

Výdaje:

sbírka UU 5 000,-
sbírka Sýrie 3 000,-
sbírka J. Tůma 4 000,-
telefon: 616,-
Communio (nájem) 840,-
Communio (služby) 280,-
poplatky účet 82,-
varhanní doprovod 2 500,-

CELKEM: 16 239,-

ROZDÍL: -241,-

Běžný účet k 31.1.2015: 977 200,-
Pokladna k 31.1.2015: 36 882,-
CELKEM: 1 014 082,-